

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonazáma: 14.

Hírlíratételek árak: egész évre 180 K., félévre 80 K.,
hagyredévre 40 K., egy óra 18-20 K., Egyes szám ára 2 K.

Felelős szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-szövetség
nivaltos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Az ugodi választókerület képviselőjelöltje

Zsilavy Sándor

a „Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség” országos ügyvezető-elnöke!

A jelölt a legközelebbi napokban meglátogatja a kerület összes községeit. Testvéreim! Fogadjátok Őt azzal a szeretettel, azzal a lelkesedéssel, mellyel ezelőtt két évvel az Ő általa kibontott Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség zászlója alá állottatok.

Elérkezett az idő, mikor sokat emlegetett kívánságoknak végre eleget tehettek.

Mutassátok meg szeretett Elnök Urunknak, hogy a Ti iránta érzett szeretetetek, nem üres frázisokban, hanem tettekben nyer kifejezést.

Mutassátok meg, hogy Ti Szövetségünknek most is épp úgy, mint kezdetben, törhetetlen harcossai vagytok, kik a harc hevében sem pártoltatok el semmiféle ígérletért, sem vezéretektől, hanem inkább megkészszerzett erővel iparkodtok Őt diadalra segíteni.

Ha ezt megteszitek és ha **akarjátok, van olyan erőfőlk, hogy meg tudjátok tenni, ügyeitek, mondhatnám jövőtök, biztosítva van. Mert mi az erő? Akarat, mely előbb vagy utóbb, borostyánt arat.**

Szemle.

A „keresztény kurzus” napja leáldozott, üvöltök habzó szájjal füleinkebe a liberális szócsövek, kajla füti szószájpók s a kameleon színei szerint elvet változtató délkeresztények. Talán van is valami igazság benne, mert a keresztény irányzat egyesek részére tényleg csak „kurzus” volt — át-képző kurzus: a liberálistákból, szabadkőmivesekből keresztény és nemzeti irányzatot valló mellőngető hősöket, majd rövid két év leforgása alatt belőlük ismét a zsidókkal komázó liberálistákat nevelt a „kurzus”. Ez a köpönyegforgatással, arcszínváltozással járó sokszor bonyolult cirkulus vicíozus nem sok eredménnyel járt, de egy feltétlen érdeme mégis van s ez az erkölcsi siker egy bizonyos foka, hogy ráterelte a közfigyelmet a zsidóságra s a zsidóságban a magyar nép szípolgató riválisára. A kurzus kezdetéig a legtöbb magyar szinte pirulva vette szájára a „zsidó” szót, de helyette meg nagyságolta a zsidó fiskálist, a zsidó orvost stb., ma — ennyit legalább elért a „kurzus” — a fiskális, az orvos se különb ember, mint a házaló rongyász s a lókupec, mert — mindannyian zsidók. A városok utcáin ögyelgő, puccos, festett képű, kitömött testű, bodzás lábú zsidó dámák hivalkodó fényűzését látva, eszünkbe ötlük, hogy ezek ő-apja valamikor — nem is oly rég — fűtyölve, csontot-rongyot gyűjtve, jött az országba s hogy az utódok fényűzése sok-

sok keresztény és magyar testvérünk nélkülözése, könnyű, vére árán volt csak lehetséges. De hiába hivalkodó pompájuk, fényes, kényelmes életmódjuk, a „kurzus” meghagyta ugyan náluk az anyagi jólétet, de meg-tépázta az anyagi jóléttel rendszerint együtt-járó erkölcsi nimbuszt: a tiszteletet. Mert vajjon van-e szerte az országban zsidó tisztelet, zsidó tekintély? Ilyet aháha ismer ma magyar ember. Van közöttük nagyságos, méltóságos, sőt talán lehet — én nem tudom — kegyelmes úr és asszony is, de az akkor is „zsidó nagyságos” stb. úr és asszony. Am örüljenek a „kurzus” bukásán, ám dőlyfösködjének, ám pompázzanak selyemben, bársonyban, ám duskáljanak az ebül szerzett bankókból könyékig, mi vigasztalódunk a krisztusi eszme, a kereszténység feltétlen elkövetkező diadalával s azzal a szent hittel és meggyőződéssel, hogy mint egykor országukat veszítették, el fojják könnyelműségükkel tékozolni a csalárdul, könnyű szerrel szerzett vagyont és visszatérnek faji kenyérszerző eszközükhöz, a rongyászsziphoz.

Kertészeti és szőlészeti

munkálatok vezetésére, esetleg alkalmazásra vidékre is vállalkozik

HOLLÓ JENŐ Pápa,
földmives-iskola, külsőmajor.

Drozdy, Lingauer, Mohácsy.

Ogyönyört triumvirátus. Ahol hazudni kell, nagyszerűen egymásra találunk. A szívráony színei száználmas, egyért összetélt mutatnak ahhoz képest, ahányszor és ahányféleképen ez a díszes társaság színeiben elváltozva mutatkozott a nép előtt, ahogy épen az érdekeik megkivánták. És mégis! Micsoda erkölcsi prédikációt adnak másoknak! Egyéni becsület, tisztesség semmi nekik, ha rájuk jön a marási kedv. Uraim! Miért ez a nagy nekirugaszkodás? Én ennek a három „hős” köpenyforgatónak a nevét soha tollam hegyére sem vettem, felléve, ha egyik-másik nem provokált. Mi lelte hát őket, hogy úgy nekem rontanak? Miért ez a nagy felbuzdulás? Érzik úgy-e, hogy mozog alattuk a föld? A handa-bandázásnak vége. Uraim! Mi! A nép, az önök által két éven keresztül bírká módjára megnyirt földmives nép, számon kéri a két éves munkát, amelyben bőrig kopasztották őket, de meghagyták felhízott zsidóikat bőségük garmadájában, amelyen még most is danálva dorbézol a szemérmelen idegen. Hogy tetteikről eltereljék a becsapott falu szemét, hát a maszlagolásnak újabb recipjét találták fel, amikor személyemet és személyemben a „Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetséget” támadják ostoba, gyerekes fullentésekkel. Nagyon rosszul állhat a szénájuk, másképp nem duhajkodnának annyira.

A láрма itt már nem használ volt képviselő és örökös képviselőjelölt urak!

Leckéztetni akarnak? Ám jó! Azóhban

lássuk előbb, hogyan végezték el Önök a feladatot? Tartsunk sorrendet.

Drozdy,

a kis mitugrász Drozdy, ez a sárgacsizmába bújtatott, asztrágánsapkás misz-masz paprikajancsi, nagyföldi patrónussága alatt kezdte dicsőtelen pályafutását. Titkár volt. Pápán a szabad-szerelmen apostola. Pacsán már kisgazdapárti. Meg is választották a szerencsétlenek. Közben megnőtt a szárnya a kis barázdabillegetőnek, otthagya vezérét, becsapva választóit, más vidékre, jövedelmezőbb forrásokhoz vezetett és most görbe orru, főcsögösszájú zsidógyerekekkel szerkeszti Budapestet a Nagymező-utcában a becsületes föld népének a „Magyar Ugart”, (jobban mondva „Vörös Ugart”) amelyben tényleg ugarrá teszi annak a tisztességes, hiszékeny földmives népnek a lelkét. A falnak ugratja őket. Néhány községben kihirdette, ne fizessék meg a szeszdót. Persze, hogy nem fizették meg. Jöttek a fináncok. Hatalmasan megbűntették őket. A kis mitugrász azonban már nem található a láthatáron. Elsimmizett. Otthagya a fináncok martalékaül a falnak állított népét. Hős! Nagy hős! Csakhogy szájhős! Nagyon fenyegetek! Ma már ott tart, hogy a tisztességes földmives nép illő módon „megnagyságotja”, „kütugja”, de nem hallgatja meg a zsidók eldcsahosát.

Szép pályát futott be, akinek kedve van hozzá, csinálja utána, rugassa ki magát.

Ugy látom, rokonlélekre talál benne

Lingauer,

a két éves csecsemő „Kurzuskeresztény”, volt szabadkőmives vakolómester, aki annak előtte, míg a kurzuskereszténység jobban nem jövődélmezett, addig minden reggelire felfalt egy katolikus papot, ebédre pedig inycen módjára transzizozott fel egy-egy Habsburgot. Változó viszonyokkal óriási mód megváltozott az étvágya is. Kommun után zsidókkal tömte meg magát. Azokat pedig, akik feldarabolták számára, cserbenhagyta és a nagy hős hagyta, hogy összekötözve kisérjék őket a kakastollasok. Arra már nem volt bátorsága, hogy a sorba odaálljon velük együtt. Így beszéli ezt egy-két szerencsétlen falu népe.

Ugy látszik, a Habsburgokkal is elrontotta a gyomrát, mert az utóbbi időben — különösen amióta felajánlották neki a sajtófőnöki állást — nagy Karlista és puccsista vált belőle.

A zsidókkal szemben is felvette az álarcot. Jó képet vág nekik. Mosolygós, alázatos ábrázatokkal közeledik feléjük, amint illik az ilyen ujdonsült „kurzuskeresztényhez”. Vakargassuk csak kissé meg Lingauer uramat. Rögön rájövünk, hogy ezt is számításból csinálja. Itt vannak a választások, amelyeknél a zsidók voksa is nyomósan esik a latba. A keresztény nép kijózanodott ökelméből. Ugy gondolja, hátha pótolhatja őket a zsidó szavazókkal. Csalódik. A zsidóság nem felejt el a volt szabadkőmivesnek a két év előtti hirtelen pálföldülését és nem a zsidófalást. Ettől még fegyvertársai, a zsidóság vezércsillagai: *Vászonyi, Sándor Pál és Drozdy* sem menthik meg, akikkel össze-szövetkezve akarnak a keresztény magyarságnak királyt szöktetni. Amikor az idő itt lesz, Lingauer uram, lesz olyan erős a keresztény magyarság, hogy Szt. István koronájának fényét ragyogtassa, zsidók nélkül!

Aki pedig márió-holnapra a selyemhernyót is megszegényítő gyorsasággal tud vedleni, az ne álljon elő erkölcsi prédikációkkal. Neki úgy látszik ez nem szokatlan, nekünk sem volna hozzá semmi közünk, ha nem vette volna magának azt a bátorságot, hogy bennünket leckéztessen. Különösen engem, aki már akkor csendör-

szuronyok között hirdetem a keresztény magyarság eszméjét, szemben a zsidóság aljas aknamunkájával, amikor Lingauer uram, a szabadkőmivesek malteros kanálával csapkodta piszkos kopyvaikát a kereszténységre és annak papjaira.

Én most is az vagyok, aki voltam. Most sem alkuszom meg koncért a zsidósággal, a magyarság ellenségével, csak azért, hogy a választásoknál Judás csókjaikat a mi jelöltjeinkre adják. Ha tudnám, hogy egyetlenegy zsidó szavazattal megmenthetném valamelyik jelöltünket a biztos bukástól, inkább hagynám, hogy megbukjon, zsidót még sem engednék rászavazni a „Keresztény Kisgazda és Földmives Szövetség” jelöltjére.

Arra a gyerekes állítására, hogy mi „ingyen földet” igérünk, nem tartom érdemesnek válaszolni, annyira komolytalan, rosszindulatú rágalom, amit valamire való ember úgy sem hisz el, már csak azért sem, mivel konkrét esetet nem hoz fel; hanem csak maszlagolásnak szánta a jóhiszemű, egyszerű emberek megtevesztésére.

A mi földmives népünk nagyon jól tudja, hogy ebből jött jószágának ebtől kell elveszni. Ingyenes földosztás ostobaságainak még a kommunisták sem tudták neki ugraztatni.

Mi igenis figyelemmel kísérjük a földreform keresztívitelét és községek érdekében minden lehető elkövetünk, a törvény keretein belül, szemben a zsidó birtokosok, nagybérlokk, nem egy esetben magának a keresztény nagybirtokosoknak szükkeblítésével, hogy az a törvény keretein belül tisztességesen, becsületesen hajtassék végre. Ott állunk a falu népe mellett, kezünkben a törvénnyel. Ehhez jögnak van. Nem tűnjük el a törvény oly értelemtől kijátszását, mint épen az Ön vármegyéjében, *Vasszécsényben*, kedvelt, zsidó nagybérlokk tenni akarja. Álljon itt maga a levél, melyet Vasszécsényből kaptunk.

„Igen Tisztelt Elnök Ur!

Vermes Márton nagybérlokk, aki ugyancsak zsidó, folyó hó 3-án a közgyűlési irodába hívatta a rokkantakat és nincstelenekeket és velük egyezkedni kezdett. Igért nekik hat-, nyolcszáz- és ezer □-öt földet és pedig egy magyar hold után 200 kg., tehát két métermázsa buzárért olyan helyen, hogy a határban a legsilányabb föld és még hozzá a községtől 3 kilométerre fekszik, a majortól pedig csak pár száz méternyire.

Az igénylőkkel jegyzőkönyvet akartak aláírni, hogy ki vannak elégtive, de azok nem hajlandók ezen földet elfogadni, mert egy *katasztrális hold lett nekik megállapítva és ezzel meg is lennének elégedve, amit a bérlokk nem hajlandó megadni.*”

Eddig a levél idevonatkozó része. Hát mi ilyenkor szoktunk az asztalra rátnni és nem engedjük meg a törvény illetén módon való kijátszását még az Ön kedvelt zsidó nagybérlokktól sem, mert a törvény megállapítja, hogy a kisbérletekért csak 10 százalékkal kérhetnek többet, mint amennyit a bérlokk fizet.

Ez fáj Önnek? Nekünk nem. A törpebirtokosokat teljesen mellőzni akarja, a közlegelőről pedig hallani sem akar. Így mi nem alkuszunk és a falu népét kijátszani nem engedjük, ha tetszik Lingauer uraméknak, ha nem.

Vallási, lelki ügyeinkbe való izléstelen, otromba, visszataszító beleszólására csak azt válaszolom, hogy az a hang úgy látszik boldogult szabadkőmives korából maradt rá, amikor a Vörös Újságban megfelelő tónusban, frivol módon gúnyoltak bennünket hitünkért, vallásunkért. Soha gyónócédulát nem kértem és így nem is mutathattam senkinek. Havi gyónásomat akkor is elvégeztem, amikor a szabadkőmivesek dédelgetett gyermekei, a kommunisták túsznak tettek. Csak egy volt szabadkőmives úri gusz-tusa engedheti meg valakinek a lelkiügyeibe

ilyen szemérmetlen módon való beletiprását. Nagyon igaz, hogy aki eb volt délelőtt, eb marad az délután is.

Hogy a helybeli bencés székház valamelyik tagja mit mondott és mit nem mondott Önnek, nem tudom. Azonban nem tételezem fel róluik, hogy így nyilatkoztak volna. Addig is, amíg cikkének ezt a részét tisztázzuk, csak azt mondom, gyávaasággal határos, ha valaki a tiszteletreméltó reverenda mögé bujik és onnan lesipuskáskodik.

A többit elintézzük a bíróság előtt.

Mohácsy.

Most szölok Önhöz, térdig érő aranyláncos Nagytiszteltetű Uram. Mi lelfe, hogy ismét nem fér a bőrébe? Ön is a képviselőválasztások miatt ideges? Féll, hogy ismét lecsuszik és nem lesz foganatja a beigért dereskei villanyvilágításnak? Bizonyára az is bántja, hogy elfogytak már Pátkai zsidó nagybérlokk súlyos ezresei, amelyeket kapott. Én nem féltém Önt. Elég élelmes ember, hogy zavarba ne jöjjön. Majd csak keres valami újabb forrást. *Pósa* bácsi is adott Önnek, no meg *Jankovich Bésdn Endre* gróftól is elfogadta a pénzt. Mi lesz most az ugodi kerüllettel? Ugy tudom, a gróf úr is fellép. Zsenben lehet most Nagytiszteltetű Uram. Nem tudja melyiket szeresse. Azt-e, aki már adott, vagy azt, aki ezután fog adni? Nem csodálom, ha ilyen dilemmában elveszti ítélőképességét. Engem vádol kommunistasággal? Nem rossz. Én már a szociáldemokraták ellen a Károlyi-kormány ideje alatt késhegyig menő harcot vívtam, akkor amikor Önök letették az esküt a Bédi-Schwimmer Rózákából álló nemzeti tanácsra. Én pedig, mint a nagykanizsai 20-as honvéd pótzászlóalj közigazgatási egység-tisztje, az egész tisztikar és az egész pótzászlóaljban egyedül voltam, aki annak letételelét megtagadtam. Már a kommunt megelőző időben egész családommal együtt menekültem. Somló vidékén bujdosottunk heteken át. A kommunisták három izben letartóztattak. Hat hétig tús voltam. Belődöztek a házamba. Három emberemet agyonlöttek. Nekem a sapkámat löttek keresztül. Sok-sok éjszakát másol fölöttem családommal együtt. Pápán az én letartóztatással kezdődött a kommunizmus. Ez csak halvány ismertetése a kínzásaimnak. Ezt sem mondtam volna el, ha pap léteére nem állal hazugságokat szórni másokra.

Nézzük meg Önt és az Ön szereplését, Nagytiszteltetű Uram.

A város polgármestere és rendőrkapitánya tud egy levélről, amelyben Molnár elvtársának dicsekedve írja, hogy azon törekedett, hogy a kisgazdákat a szociáldemokratákkal szoros kapcsolatba hozza. Mint érdemet, emliti fel e azégyenletes tettét. Azt láttuk, hogy kacérkodott velük, sőt a kommunistákkal is, amint azt Dr. *Rupert Rezsó* 1919 szeptember 26-án Veszprémben Önhöz írott nyílt válaszában írja:

„Tagadja Ön, hogy *Nyisztor* népbiztos körül legyeskedett. Azt mondja, hogy Ön már akkor (t. i. mikor Nyisztor Pápán járt) fogva volt. Nem állítom, hogy ebben nincs igazsá, mert e tekintetben, e pillanatban nem tudom ellenőrizni a Páparól kapott információt, mely szerint Ön folyton tárgyal a kommunistákkal, kik végül is barátságos megbeszélésre felinvtáltak Budapestre. És Ön, mint a kis érke a szalonaszag után, ment egyenesen fel *Budavárba* (a kommunista kormány féskébe), hol, mint a D. E. 27. számában (aug. 30.) írja, április 14-én letartóztattak. Lássá, miért ment fel *Budavárba*? Ha oda indult is, útközben van vagy ötven vasuti állomás, mindentől lezszállhatott volna s a következő vonattal visszajöhetett volna. De csak ment, mendegélt, mint a kis érke... Szalonaszagra ment, hiszen *magától* ment... Csapda lett a vége, mint

mindig, akkor is, ha a kis egérke indul szaglászni. Ez a kis fürge jószág sem hiszi soha, hogy a szalonca csak csalétek, mely rögtön eltűnik, mirelyt beléharap és marad — hogyan is írja Ön? — a sötét zárka... Azt mondja, azért csukták be, mert azt merie hangoztatni, hogy ne nyuljanak a kisgazdák vagyonához. És ezért direkt Budavárába kellett mennie? Onnan Kun Béláké ügyis folyton azt hangoztatták, hogy a kisbirtokhoz nem nyulnak. Nem is nyultak. Hát akkor miért csukatta volna be magát emiatt?

Önt, Uram, nem kellett semmire sem rábeszélni! A nélkül is mellettki írta cikkeit, amint ez lapjának 1919. évi 13., 14. és 15. számaiból kitétnik, melyeket még Ön irt meg, mert a kommunisták csak a 16-ik számmal kezdték a szerkesztést.

Lássá, lássa Nagytiszteletű Uram! Miért ment fel Budavárába és miért jött be most a

mi konyhánkra? Ki az ördög törődött volna azzal, miként űzi kisdéd játékaikat? Nekünk a legkisebb gondunk is nagyobb annál, hogy az Ön személyével foglalkozunk. Még csak annyit, hogy nem szép dolog, ha valaki szegény faiskolát végzett Vargákat beugrat cikkírására.

Végül el kell intéznem a Zala megyei Ujság-nak hoztam intézett kérdését is. Nem tudtam, hogy a mai fennálló törvények szerint a „Zala megyei Ujság”-nak be kell jelentenem, hogy a fenti díszes triumvirátus ellen megindítottam a sajtóperet.

Hát most utólagosan bátorkodom bejelenteni és a tévedésért a zala megyei nagyhatalmasságtól bocsánatot kérek.

Zsilavy Sándor.

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség

politikai pártjának jelölő gyűlése Tapolczán.

Bárczay Ferenc a tapolczai képviselőjelölt.

Hatalmas, a magyar sziveket, lelkeket magasra felemelő eseménye volt a szövetség politikai életének a f. hó 19-én, Tapolczán vasárnap délelőtt 11 órakor a Szentháromság-téren megtartott képviselőjelölő népgyűlés.

Már kora reggel érkeztek a szomszéd községek küldöttjei kocsikon, nagyobb csoportok gyalog, úgy hogy már délelőtt 9 órakor Tapolczai főterén az emberek ezrei várták a gyűlés megkezdését, mely gyűlés a mise végzetével vette kezdetét.

Zsilavy Sándor országos ügyv. elnök, Márton Jenő főtitkár kíséretében, Péter Jeromos társaságában már pénteken Tapolczára érkezett, hogy még a gyűlés előtt a közeli községeket meglátogathassa, így sikerült is szombat estig Diszel, Monostorapáti, Kaposcs, Zalaiapetend, Szentbékálla, Mindszentkál és Gyulakeszi községekbe eljutni, s szövetségünk helyi szervezeteinek vezetőségével megbeszéléseket folytatni a jelölőgyűlés előkészítésére vonatkozólag.

Szombaton este a Kovács-féle szálloda belső helyiségében ismerkedési est volt, ahol úgy a város, mint a közeli vidék vezető egyéniségei igen szép számmal gyűltek össze. Éppen akkor, mikor a lehangulatossabb toasztok hangzottak el, benyitott a kerület képviselőjelöltje, Bárczay Ferenc, ki az este 10 órakor Budapesten feljövő vonattal érkezett Tapolczára. Óriási éljen tört ki, mikor a jelöltet a várakozó társaság meglátta, s a kölcsönös bemutatkozások után a legkellemesebb hangulatban volt együtt a társaság egész zóróráig.

A népgyűlést Márton Jenő főtitkár nyitotta meg, üdvözölte az egybegyűlt sokaságot, melyhez hasonló óriási néptömeg Tapolczai főterén még népgyűlés alkalmával alig lehetett együtt, bemutatta a vendégeket, mint a párt vezetőségét, s a nemzetihez szóló beszédében ismertette a szövetség politikai irányát, mely irány a meg nem alkuvó keresztény és nemzeti eszme, melynek végleges és mindörökké maradandó biztosítására száll a szövetség a politikai életben is sikra, mely magas szoros cél eléréséért a szinmagyarság, különösen a falu népének védelmével, az osztályérdekek egymás érdekeivel való összeegyesztésével, a felekezeti kérdés teljes kiküszöbölésével, s az idegen fajta mellőzésével, s a hatalomról való lezortításával lehet csak elérni.

Ezután Zsilavy Sándor országos ügyv. elnök emelkedett szólásra, hatalmas nivóju

beszédében részletesebben ismertette a politika helyzetét és a szövetség politikáját, fejtegetvén azt, hogy a jelszavas politika eredményekkel nem járható, mert realizálva semmi sem lett abból a sok ígéretből, mely a multban elhangzott, s óriási tetszésnyilvánítással találkozott ama kijelentése, hogy a szövetség részéről jelölt képviselők irásban tartoznak kötelezettséget vállalni arra, hogy az országgyűlés tartama alatt a képviselők mindenben a szövetség utasítása szerint tartoznak politikát csinálni, s az évenként megtartandó országos nagygyűlésen minden képviselője a szövetségnek tartozik beszámolni az elmúlt évben tett működéséről, s ha az országos nagygyűlés bizalmatlanságot szavazna valamelyik képviselőjének, az tartozik mandátumát a szövetség kezébe letenni. Kijelentette, hogy Ő úgy válogatja meg a jelölteket, hogy a legnagyobb bizalmat a választók bátran megadhathják, s különösen a tapolczaiaknak pedig olyan képviselőt szánt Bárczay Ferenc személyében, akit nem a mandátum fog felemelni, hanem a képviselőjelölt fogja a tapolczai választókerületet felemelni abból az elhagyottságából, melyben a közelmultban része volt.

Ezután a kerület jelöltje: Bárczay Ferenc, aranyarkantus vitéz emelkedett szólásra, kit az összegyűlt sokaság óriási éljenkiáltással üdvözölt, s a legnagyobb figyelemmel hallgatta végig higgadt, megfontolt, tárgyilagos, minden érzelmi és indulatos hangulattól mentes beszédjét, melyben úgy a külpolitikai, mint a belpolitikai viszonyokat ismertette, a gazdasági kérdéseket szakszerűen tárgyalta, politikai multját röviden ismertette, kijelentette, hogy nem azért szánta el magát arra, hogy csupán mandátumot nyerjen, mert neki a politika, mint mondtotta — nem kenyeré, hanem azért, hogy kivehesse a maga részét ennek a jobb sorsra érdemes szerencsétlen magyar nemzetnek megmentésére irányuló küzdelmekből. Biztosította a kerületet, hogy úgy a nemzet, mint a kerület érdekében mindent meg fog tenni, amivel a közállapotokat javítani tudja, s meg nem alkuvással vinni előre a szövetség becsületet, tiszta, fehér zászlaját.

Szavai végzetével a tömeg újra lelkes ovációban részesítette s utána

Hoffmann Gyula mindszentkálai szövetségi elnök szólott a kerület kisgazdához meleg, buzdító szavakat, hogy a szövetséget azzal támogathatják legjobban, hogy ha a szövetség képviselőjelöltjeit mandátumhoz juttatják, mert minél nagyobb lesz a szövetség parlamenti

képvisellete, annál biztosabban valósíthatja meg a szövetség a kitűzött céljait.

Mihalecz József kiskanizsai titkár szólt fel ezután, hangsúlyozta, hogy az a célja a szövetségnek, hogy elsősorban a leggyöngébbeknek, a nincstelének és a munkásosztálynak fogja pártját, hogy megmentse a nemzet legelhagyottabb néprétegeit az elpusztulástól, s hogy embert neveljen minden munkásból, hogy aztán ez az osztály is támasza lehessen szerencsétlen hazáknak. Szavai végzetével

Páter Jeromos főtitkarelendő kezdte meg gyönyörű, szivekhez, lelkekhez szóló, óriási tetszést keltő beszédét.

Rámutatott arra, hogy tévedés lenne azt hinni, hogy a keresztény és nemzeti irányzat elbukott volna azzal, hogy az elmúlt nemzetgyűlés ígéreteit nem váltotta be. Nem az irány bukott el, hanem elbuktak azok, akik ezen jelszavakkal a nép jóhiszeműsége révén mandátumhoz jutottak s a bizalommal visszaélve, lelérték a kijelölt útról.

Fejtegette továbbá azt, hogy azok, akik ha nem is váltották be szavukat, de a keresztény és nemzeti irányzat szükségességét hirdették, mint igazságot, igazság marad az akkor is, ha azt maga a hirdetője tagadja is meg. Az igazság él és győzni fog, s azért bontottuk ki a zászlót, hogy az igazság védelmére csatasorba állhassunk, s hogy megbízhatóbb, kipróbáltabb erőkkel biztosabban haladhassunk azon az úton, mely a végső győzelemhez vezet.

Hosszantartó ováció mellett befejezett gyönyörű beszéde után Zsilavy Sándor ügyv. elnök a gyűlést a Himnusz elénekklésével bezárta.

Itt, ez úton is, hangoztattuk, s esetleges félreértések elkerülése végett kijelentjük, hogy nem a szövetség alakult át politikai párttá, mert a szövetség, mint gazdasági és kulturális célt szolgáló szervezet, továbbra is ugyanúgy megmarad és ugyanúgy fog működni, mint eddig, sőt napról-napra terjeszkedve mindig nagyobb tért hódít magának, hanem a szövetség felállította a parlamenti képvisellete érdekében a maga politikai pártját, hogy ez úton az ország ügyeinek az intézésébe közvetlen befolyáson, s a szövetség törekvéseinek a megvalósítása érdekében a szavát ott felemelhesse.

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

Az angol király betegsége.

London, márc. 23.

(M. T. I.) Az angol király a napokban könnyebben meghűlt, de gyengélkedéséből már teljesen felépült.

London és Páris között áprilisban megkezdődik a légi forgalom.

London, márc. 23.

(M. T. I.) London és Páris között április 3-án megnyílik a Daimler-társaság légforgalmi szolgálata, amely igen sűrű járatokat szándékozik fenntartani. Naponta négy repülőgép közelednek egy irányban, még pedig délelőtt 10 órától kezdve kétóránként indulnának, a hatalmas gépeken a vezetőn és műszerészen kívül 10 utas foglalhat helyet. A gépek óránként több mint 100 mérföldnyi sebességgel haladnak, úgy hogy a két főváros közötti távolságot 2 óra alatt repelik be.

Megszakadtak az Ausztria és Magyarország közötti tárgyalások

Bécs, márc. 23.

(M. T. I.) Az egyes bécsi lapok azt a hírt hozzák, hogy Magyarország és Ausztria között végleg megszakadtak az árucserre ügyében folyó tárgyalások. Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy a tárgyalások rövid megszakítást szenvedtek és a nézeteltérések főképpen a magyarországi borkivitelre vonatkoznak.

Az olasz külügyminiszter nyilatkozata.

Róma, márc. 23.

(M. T. I.) Schanoer, az olasz külügyminiszter a párisi újságírók előtt azt a kijelentést tette, hogy Olaszország Anatóliában gazdasági terjeszkedésének szabadságát követeli, amelyei a három hatalom szerződése biztosított, ha Anglia közvetítő javaslatokat tenne, Olaszország hozzájárulna, de csak abban az esetben, ha a törökök hajlandók lennének elfogadni ugyanezen javaslatokat. A turini II Momenta munkatársának arra a kérdésére, hogy mit fog tenni Olaszország, ha Anglia a tovább halcolni akaró törököket erőszakosan fegyverszünetre kényszeríti, a külügyminiszter kijelentette, hogy mi az értelem szavára hallgatunk és az értelem azt mondja, hogy Törökország nem akar békét. Az hírlik, hogy az értekezleten Olaszország és Franciaország a kisázsiai és tráciai keresztény kisebbségek számára biztosítékokat követelnek a törököktől.

Lenin a genuai konferenciáról nem tér többet vissza Oroszországba.

London, márc. 23.

(M. T. I.) A belgrádi Novoja Vrenja konstantinápolyi értesítése szerint a szélső baloldali kommunista körökben az a hír terjedt el, hogy Lenin Genuából egyáltalán nem fog visszatérni Oroszországba, tekintet nélkül, hogy a genuai konferencia eredményel fog-e végződni vagy sem. Genua kitűnő egérút lesz a számára, amelyen át kimenekülhet az oroszországi nehéz helyzetből.

HIREK.

— **Ügyvezető Elnökünk az ugodi választókerületben.** Zsilavy Sándor a Ker. Kisg. és Földm. Szövetség ügyvezető elnöke, az ugodi kerület képviselőjelöltje, már megkezdte kerülete községeinek látogatását. Szerdán délután Márton Jenő szövetségi főtitkár és Kalmár Ferenc kisgazda kisérletében Csótra érkezett, ahol a gazdáközönység a legnagyobb lelkesedéssel fogadta és őszinte szeretetének számos tanujelét adta. Egyben biztosították ügyvezető Elnökünket törhetetlen ragaszkodásukról és legmesszebbmenő támogatásukról.

— **Pápa és pápakörnyéki** szövetséges községeink figyeimét felhívjuk arra, hogy várják meg nyugodtan a kerület képviselőjelöltiségeért dúló harcok tisztázódását, semmi esetre se kössék le magukat addig, míg szövetségünk elnöksége ez irányban a szükséges intézkedéseket meg nem tette, melyről annak idején szóval és levélben értesíteni fogjuk őket, valamint lapunk hasábjain is megfelelőképpen nyilatkozni fogunk.

— **Halálozás.** Mely megdöbbenéssel és bensőségletes részvétellel vettük a Jესuító hírt, hogy Szita Istvánné f. hó 20-án délután hirtelen elhunyt Pápán. Váratlan halála szélvész körüli ismerősei és tisztelői körében általános részvételt kellett. A jó hitves, szerető édes anyát és kedves rokont, férje Szita István, gyermekei István és Margit, lapunk tisztviselője és nagyszámu rokonság gyászolják. Az édes anyaföld adjon tetemének békés pihenést!

— **Műkedvelői előadás.** Rövid idővel ezelőtt alakult meg Vanyola községben Béhm L. János k-tanító elnöksége alatt és lelkes agitálása mellett a nemes célokért küzdő „Levente Kör”, melynek pénztárosa ifj. Tarró Imre, ellenőre id. Szücs József, felügyelője pedig ifj. Szücs József lettek. Ez a fiatal, alig pár hetes egyesület február 28-án, ügy erkölcsi, mint anyagi tekintetben kitűnően sikerült műkedvelői előadást rendezett. Színre került két kisebb darab, melyek közül az elsöben „Biröcs meglakják Pestet”, a birö szerepében id. Szücs József jeleskedett, a biröné szerepében Czifusz Mariska aratott zajos sikert, leánya szerepében Ruip Mariska, míg Sör József, mint miniszteri tisztviselő nyerte meg a hallgatóság általános tetszését, Sör István, mint pincér s a többi szereplök is egyfölegy igen jók voltak. A „Két színigazgató”-ban Sör József, Szücs Dénes, Nemeth József, Redling Sándor nyújtottak igen ügyes alakítást és szereztek sok derült pillanatot a hallgatóságnak, mely nem volt fukar a tapsokban. A darabok betanítása és rendezése Béhm L. János k-tanító avatott munkáját dicsérte. Az előadáson felüfizettek: Tarró Imre, Tarró Imréné 70—70 K; Szücs Imre ifj. 60 K; Kovács Károly vend., Schvach Ferencné 40—40 K; Leitgeb József plébános, Szarvas József tanító, Szücs Imréné, Leitgeb Pálné, Baranyay Anikó 20—20 K; Varga Imre birö 10 K.

— **Hátszözebe a — szoknyán.** Nem pálnok találják ki ezt a furcsa divatot, hanem Chicagóban. E divatnak komoly oka van. Rövüden: a pálinkás flaskájukat hordják ott a hölgyek, — akárcsak a prohibíciós törvény miatt titkolódzó férfiak a hátsó nadrágzsebben. És a kiváló nevelésű úri leánykák épp oly józimeket szopogatnak, huznak a pálinkás butykoskaikból, mint az — urak.

Szerkesztö: Dienes Sándor.

Leptalajdonos Zsilavy Sándor.

Pápa, 1922 Földm. iskolai könyvnyomda.

Jókai Mór utca 15. szám alatti emeletes ház

szabadkézből eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Tözsde.

(Zárlat.)

Berlin: 174.
Newyork: 514.
Páris: 46:40.
Prága: 8:87.
Zágráb: 1:55.

Zürich, március 23.

Hollandia: 194.
London: 22 52.
Milánó: 26 15.
Budapest: 0 61.

Valuták:

Napoleon: 31:25.
Dollár: 835.
Francia frank: 75 00.
Osztrák korona: 0:11.
Lei: 6:08.
Dinár: 9 65.

Font sterling: 36:90.
Német márka: 2 90.
Lira: 42 00.
Osztrák kifizetés 0:11 1/2.
Szokol: 14 45.

Terménytözsde:

Buza, tiszav.: 2840.
Rozs: 2025.
Sörárpa: 2200.
Tengeri: 2450.
Repce: 4100.

Buza, fejezm.: 2820.
Takarmányárpa: 2075.
Zab: 2240.
Köles: 2350.
Korpa: 1490.

MAGYAR ORSZÁGOS BIZTOSÍTÓ INTÉZET R.T.

pápai főigazgató

Petőfi-utca 5. sz.

Elfogad a legkedvezőbb díjtelek mellett élet-, tűz-, betörés-, baleset-, szavatosság-, jég- és népbiztosításokat.

Igazgatóság:

Budapest, VI., Révay-utca 10.

(az intézet saját palotájában).

képviseltek az ország összes városaiban.

Hörnyolt cementeserép

kapható

KUNT TESTVÉREK

építőmestereknél PÁPA, Kertsor-utca 27.

ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET Rt.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, el fogad ocsó díjtelekkel és kedvező feltételekkel tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréses-lopás biztosításokat, élet- és népbiztosításokat.

Más társaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át

Igazgatóság:

Budapest, IV., Fövám-tér 2., félélem.

Főkirendeltség székhelyek: Budapest, Győr, Debreczen.

Kirendeltség: Szombathely, Kaposvár, Székesfehérvár, Szeged, Esztergom, Kiskunfélegyháza, Nyíregyháza, Eger, Czegled, Kecskemét és Pápa.

WESZELY GYULA

MECHANIKAI, VILLAMOSSÁGI ÉS GÉPJAVÍTÓ MŰHELYE.
PÁPA, KORVIN-UTCA 3. SZÁM.

Felelősséggel javítok, benzin, szivógáz, nyersolaj motorokat, autókat, gőzlokomobilokat, cséplöket, motoros és gőz-szántógépeket.

Elvállatok henger furásokat, vas- és fém-esztergályozást, minta vagy rajz szerint készítek dugattyukat, dugattyugyűrűket, géprészeket stb.

Átalakítok bármely gyártmányu benzinmotort szivógázra.

Szakszerűen végzek malmok, puszták stb. villamos világítási és erőátviteli telepek berendezését és ezek javítását.

Allandóan raktáron tartok mindenféle műszaki és villamosági cikkeket és géprészeket.

Veszek használt motor- és gőz-cséplő készleteket, elvállatok bizományárakat és beraktározást.